

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

LVII De compunctione cordis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

LIBER SECUNDVS.

rum distributis semel expoliauit se mudo & admoxit
se totis virib^o cælo. Res mudi mudo piecit, & seipm
Chro deuota mente restituit. A quo immortales di
uitias sibi donari orat vt pauper, protegi se quotidie
postulat vt infirm^o, immortalitatis indumento vestiri
cupit vt nudus. Defendi se ab impugnatiõe inuisibili
lii hostiū supplicat vt fragilitate carnis opp̄sus, &
celestē sibi donari patriā desiderat vt p̄egrin^o. Acti
ua vita habet sollicitū cursum, contēpliuia gaudiū
sempiternū. In hac acquiritur regimē, in illa percipit
Hec facit pulsare honor oper^e, velut quibusdā ma
nib^o, ianuā, illa vocat cōsummatos in patriā. In hac
cōtemnitur mundus, in illa videbitur de^o. Et vt mul
ta pr̄terea quæ cōmemorare non valeo, in hac vita
qui immundis spiritibus extiterint fortiores, in illa
contempliuia vita quæ summæ beata est, remune
rante dño fiunt angelis sanctis æquales atq^z in æter
num cum illis regnabūt in illa supna ciuitate felices.

De cōpunctione cordis. Cap. LVII.

Cōpunctionio cordis est humilitas mentis cum
lachrymis exoriens de recordatione peccati & ti
more iudicij. Illa est cōuersis perfectior cōpunc
tionis affectio, q̄ à se desiderior, affectus repellit &
intentionē suā toto mentis studio in dei cōtemplati
onē defigit. Hæc em̄ est homini baptizato vera cō
punctionio cordis, magna agere & humilia loqui, iuste
agere & super peccatores timere ac tremere. Sicut enim
ignis omne animę vitium perurit & adimit, ita cōpunc
tio cordis quā tacunq^z repererit mala abstinet vni

HAY. DE VARIET. LIB.

uersa & penitus delet. Cōcupiscentiarū flāmas si inuenierit vt fluuius inundans extinguit & enecat. Cu
rāe multitudines & perturbatiōes si videat, vt figel
lo quodā exturbat & effugat, & procul esse à domi-
cilijs animē iubet, ac sicut puluis non potest stare an-
te faciem venti, ita nihil malarū cogitationum in ani-
ma residere potest, vbi cordis cōpunctio affuerit.

Quod duo sunt genera cōpunctionis.

Caput LVIII.

Do namq; genera cōpunctiōis quib⁹ semet-
ipsos fideles in ara cordis immolant. Quia ni-
mir dñi sitiens anima prius timore cōpungi-
tur, post amore. Pri⁹ eī se in lachrymis afficit, quia
dum malorū suorū recolit, pro his pati supplicia eter-
na pertimescit. At dum longa mōrroris anxietate fu-
erit formido cōsumpta, quædā iam de p̄sumptione
veniæ securitas nascitur, & in amore cælestiū gaudi-
orū animus inflāmatur. Et qui prius flebat ne cluce-
retur ad suppliciū postmodū flere amarissime inci-
pit, quia differt à regno. Contēplatur etem⁹ mens qui
sint illi angelorū chori, que societas beatorū spirituū,
q̄ maiestas æternæ visionis dei, & amplius plangit
quia à bonis perennibus deest, quā flebat prius, cum
mala æterna metuebat. Vtrāq; aut nostræ cōpuncti-
onis hostiam grataanter accipere dignatus est Chri-
stus, qui & pro p̄ctō lugentibus atq; afflictis clemen-
ter errata dimittit, & pro ingressu vitæ cœlestis tota
mētis itentiōe feruētes eterna suę visiōis luce reficit.

Quod cōtrariæ sint inter se cordis com-